

новия кошеръ. Като го поразгледала, казала: ей, колко е пусто, какъ неудобно! Нито улици, нито складове, нито едно дори гърненце съ медець. Нѣма какво да се прави! Трѣбва да се работи и работи, за да бжде и въ новата кжща така хубаво, както въ старата.

Като че ли по нѣкое чудо и новия празенъ кошеръ, скоро се напълнилъ съ пити, а пититѣ — съ миризливъ златенъ медъ. А въ какво се състояло чудото? — въ това, че всички работили еднакво прилежно, еднакво дружно. Всичкото чудо било въ пчелския законъ: — дружно на работа!



Вкарване въ кошера

V.

Край на живота на Рунтавата.

Добре и съгласно си живѣятъ пчелитѣ, ни кога не се каратъ, не се биятъ: кждето има миръ и съгласие, тамъ има Божя благодать. Лошото е това, че иматъ много врагове: нѣкои при хвърчението попадатъ въ устата на врабчета и лястовички; други се улавятъ въ паяжинитѣ и тамъ оставатъ! — нѣкоя разбойница-оса, по пжтя, съ жилото си ги пробожда и изяжда.

Наистина и пчелата има жило; само че е опасно да се сражава съ него: забие ли го —